

ZATERDAG
25 MAART
2023

OUDE KERK
HELVOIRT
19.00 UUR

OPEN KERK
VOORAF

HELVOIRT
Orgelspel

VIJFDE ZONDAG
IN DE VEERTIGDAGENTIJD

‘Ik ben de opstanding en het leven.
Wie in mij gelooft, zal leven.’
(Johannes 11:25)

Komende vieringen Open Kerk

Zaterdag 1 april 19.00 uur Palmпасen
Vrijdag 7 april 14.30 uur Goede Vrijdag
Zaterdag 8 april 19.00 uur Paaswake

Voor wie de vieringen van Open Kerk
mogelijk wil blijven maken:
NL80 INGB 0006 2320 91
t.n.v. Open Kerk Helvoirt
website: www.openkerkhelvoirt.nl

OPEN KERK

HELVOIRT

INTREDELIED

*Aan wat op aarde leeft,
geeft Gij hetzelfde brood.
En wie er U om smeekt,
wordt met uw Geest gedoopt.
Geef ons dezelfde taal
om uw Woord te verstaan.
Bewaar ons in uw hand,
bewaar ons in uw Naam.*

*God die ons heeft voorzien
en kent bij onze naam
die ons ten leven riep
en houdt in het bestaan.
Gij hebt ons voorbestemd
te lijken op uw zoon
die mens is zoals wij
en in ons midden woont.*

WELKOM

Over twee weken is het alweer Pasen. Vanavond lezen we het verhaal over Lazarus, die door Jezus wordt weggeroepen uit zijn graf. Dit verhaal staat alleen in het evangelie volgens Johannes. Het verhaal over deze Lazarus, de broer van Marta en Maria, verwijst naar de opstanding van Jezus zelf, naar Pasen dus. In het verrijzenisgeloof gaat het om een ongelooflijke omwenteling van het vanzelfsprekende. Geen wonder dus dat Johannes daar een lang verhaal voor nodig heeft. En daarom mag de Overweging vandaag ook wel wat langer zijn dan we gewend zijn.

Welkom vanavond hier, wie u ook bent,
omwille van elkaar, in Gods naam.

LIED

*Wij zijn in hem gedoopt
Hij zalft ons met zijn vuur.
Hij is een bron van hoop
in alle dorst en duur.*

*Wie weet vanwaar Hij komt
wie wordt zijn licht gewaar?
Hij opent ons de mond
en schenkt ons aan elkaar.*

STILTE

Gij wacht op ons totdat wij opengaan.
Stem ons af op uw stem, op uw stilte.

SCHULD EN VERGEVING

V. De nood die wij niet lenigen.
De helpende hand die wij niet toesteken.
De troost die wij niet brengen.

Het recht dat wij niet verschaffen.
De liefde die we niet tonen.
De trouw die we niet opbrengen.

De wonden die we niet helen.
Het leven dat we schenden.
De nieuwe wereld van God
die wij alsmaar voor ons uitschuiven.

A. Het zij ons vergeven
door wie er onder lijden
en door God en Goed,
de ziel en hartslag van ons leven.

BEZINNING EN LIED

V. Sterk als de dood is de liefde,
de liefde is een vlammend vuur,
zeeën kunnen haar niet doven,
rivieren spoelen haar niet weg.
(Hooglied 8:6-7)

G. *Gij hart, Gij bron van leven
ontferm U over ons.
Gij adem, ziel in mensen
ontferm U over ons.*

V. Nu zien wij nog maar een afspiegeling,
een raadselachtig beeld,
maar straks staan wij oog in oog.
(1 Korintiërs 13:12)

G. *Gij hart, Gij bron van leven ...*

V. Gij, Bron van alle leven en alle liefde,
waaruit wij voortkomen,
waarin wij bestaan,
waarnaar wij verlangen en op weg zijn.
(naar Handelingen 17:28)

G. *Gij hart, Gij bron van leven ...*

GEBED

V. Neergang en opgang wisselen elkaar af:
de avond komt met droefheid,
met vreugde de nieuwe dag.
Na tegenslag krabbelen we weer overeind,
elke oorlog loopt hopelijk ooit uit op vrede.

God van het Leven,
wij bidden U om veerkracht in slechte tijden,
om genezing als we gekwetst en gewond raken.
Sterk ons in de hoop en het vertrouwen
dat ons levenseinde niet het einde is van alles,
maar een doortocht naar nieuw leven.

A. Amen, zo moge het zijn.

LIED

K. *Als Gij niet zijt*

G. *de grond waarop ik sta
de bron waaruit ik put
de einder waarheen ik ga -*

K. *als Gij niet zijt*

G. *wie ben ik dan
in tijd en eeuwigheid ?*

LEZING UIT HET BOEK EZECHIËL (37:11-14)

Tijdens de Babylonische ballingschap ziet de profeet Ezechiël in een visioen een dal vol doodsbeenderen. Daarna ziet hij hoe Gods adem deze dorre beenderen weer tot leven laat komen. Wat dit visioen te betekenen heeft, brengt God zelf aldus onder woorden:

De Eeuwige zei tegen Ezechiël: 'Mensenkind, deze beenderen zijn het volk van Israël. Dat volk zegt:

“Onze botten zijn verdord, onze hoop is vervlogen, onze levensdraad is afgesneden.” Profeteer daarom en zeg tegen hen: “Dit zegt God: Mijn volk, Ik zal jullie graven openen, Ik laat jullie uit je graven komen en Ik zal jullie naar het land van Israël brengen. Mijn volk, als Ik je graven open en jullie uit je graven laat komen, zullen jullie beseffen dat ik de Eeuwige ben. Ik zal jullie mijn adem geven zodat jullie weer tot leven komen, Ik zal jullie in je eigen land laten wonen, en jullie zullen beseffen dat Ik de Eeuwige ben. Wat Ik gezegd heb, zal Ik doen – Zo spreekt de Eeuwige.”

LIED VAN DE LIEFDE

*Liefde eenmaal uitgesproken
als uw Woord van het begin.
Liefde wil ons overkomen
als geheim en zegening.*

*Liefde die ons hebt geschapen,
vonk waarmee Gij zelf ons raakt,
alles overwinnend wapen,
laatste woord dat vrede maakt.*

*Liefde luidt de Naam der namen
waarmee Gij U kennen laat.
Liefde vraagt om ja en amen,
ziel en zinnen metterdaad.*

LEZING UIT HET EVANGELIE VOLGENS JOHANNES (11:1-7.17.20-45)

Er was iemand ziek, een zekere Lazarus uit Betanië, het dorp waar Maria en haar zus Marta woonden. (Dat was de Maria die Jezus met olie gezalfd heeft en zijn voeten met haar haar heeft afgedroogd; de zieke Lazarus was haar broer.) De zussen stuurden iemand naar Jezus met de boodschap: ‘Heer, uw vriend is ziek.’ Toen Jezus dit hoorde zei hij: ‘Deze ziekte loopt niet uit op de dood, maar op de eer van God, zodat de Zoon van God geëerd zal worden.’ Jezus hield veel van Marta en haar zus, en van Lazarus. Maar toen hij gehoord had dat Lazarus ziek was, bleef hij toch nog twee dagen waar hij was. Daarna zei hij tegen zijn leerlingen: ‘Laten we teruggaan naar Judea.’

Toen Jezus daar aankwam, hoorde hij dat Lazarus al vier dagen in het graf lag. Betanië ligt dicht bij Jeruzalem, op een afstand van ongeveer

vijftien stadiën, en er waren dan ook veel Joden naar Marta en Maria gekomen om hen te troosten nu hun broer gestorven was. Toen Marta hoorde dat Jezus onderweg was ging ze hem tegemoet, terwijl Maria thuisbleef. Marta zei tegen Jezus: ‘Als u hier was geweest, Heer, zou mijn broer niet gestorven zijn. Maar zelfs nu weet ik dat God u alles zal geven wat u vraagt.’ Jezus zei: ‘Je broer zal uit de dood opstaan.’ ‘Ja,’ zei Marta, ‘ik weet dat hij bij de opstanding op de laatste dag zal opstaan.’ Maar Jezus zei: ‘Ik ben de opstanding en het leven. Wie in mij gelooft zal leven, ook wanneer hij sterft, en ieder die leeft en in mij gelooft zal nooit sterven. Geloof je dat?’ ‘Ja, Heer,’ zei ze, ‘ik geloof dat U de Messias bent, de Zoon van God die naar de wereld zou komen.’

Na deze woorden ging ze terug, ze nam haar zus Maria apart en zei: ‘De meester is er, en hij vraagt naar je.’ Zodra Maria dit hoorde ging ze naar Jezus toe, die nog niet in het dorp was, maar op de plek waar Marta hem tegemoet was gekomen. Toen de Joden die bij haar in huis waren om haar te troosten, Maria zo haastig zagen weggaan, liepen ze achter haar aan, want ze dachten dat ze naar het graf ging om daar te weeklagen.

Zodra Maria op de plek kwam waar Jezus was en hem zag, viel ze aan zijn voeten neer. Ze zei: ‘Als u hier was geweest, Heer, zou mijn broer niet gestorven zijn!’ Jezus zag hoe zij en de Joden die bij haar waren weeklaagden. Diep bewogen vroeg hij: ‘Waar hebben jullie hem neergelegd?’ Ze zeiden: ‘Kom maar kijken, Heer.’ Jezus begon te huilen, en de Joden zeiden: ‘Wat heeft hij veel van hem gehouden!’ Maar er werd ook gezegd: ‘Hij heeft de ogen van een blinde geopend, Hij had nu toch ook de dood van Lazarus kunnen voorkomen?’

Jezus liep naar het graf, een spelonk met een steen voor de opening. Hij zei: ‘Haal de steen weg.’ Marta, de zus van de dode, zei: ‘Maar Heer, de stank! Hij ligt er al vier dagen!’ Jezus zei tegen haar: ‘Ik heb je toch gezegd dat je Gods grootheid zult zien als je gelooft?’ Toen haalden ze de steen weg. Daarop keek hij omhoog en zei: ‘Vader, ik dank U dat U mij hebt verhoord. U verhoort mij altijd, dat weet ik, maar ik zeg dit ter wille van al deze mensen hier, opdat ze zullen geloven dat U mij gezonden hebt.’ Daarna riep hij luid: ‘Lazarus, kom naar buiten!’ De dode kwam tevoorschijn, zijn handen en voeten in linnen gewikkeld, en zijn gezicht bedekt door een doek. Jezus zei tegen de

omstanders: ‘Maak de doeken los, en laat hem gaan.’

Veel Joden die naar Maria toe gekomen waren en gezien hadden wat Jezus deed, kwamen tot geloof in hem.

LIED

*Liefde waagt zichzelf te geven,
ademt op van goede trouw.
Liefde houdt ons in het leven
waarop Gij ons hebt gebouwd.*

*Liefde boven alle liefde,
die zich als de hemel welft
over ons: wil ons genezen,
Bron van liefde, Liefde zelf!*

OVERWEGING

‘Er was iemand ziek’. Meteen vanaf het begin is er de toonzetting van ziekte, verdriet, lijden en ja (enkele verzen verder) van dood. Máár het is ingebed in een liefdesverhaal: alles speelt zich af in een sfeer van liefde en kan van daaruit z’n weldadige diepte bereiken. Misschien is die liefde wel zo sterk voelbaar juist omdat er zoveel verdriet is. ‘Er was iemand ziek’. Deze zelfde woorden laten ons al vermoeden dat Jezus ten tonele zal verschijnen. Zo zijn die beklemmende woorden tevens aankondiging van de komst van de Heler, want waar zieken zijn, daar is hij, daar wil hij zijn: Niet de gezonden hebben een dokter nodig, maar de zieken. Eigenaardig lijkt het daarom dat Jezus, wanneer hem gezegd wordt: ‘Heer, uw vriend is ziek’ (letterlijk staat er ‘Heer, die gij liefhebt is ziek’) nog twee dagen ter plaatse blijft. Jezus zelf legt aan zijn leerlingen uit waarom: omdat alleen zó God, Gods Zoon, geëerd zal worden. Hoe dan, dat vertelt de evangelist Johannes ons verder in het verhaal.

Jezus gaat dan naar Bethanië, het dorp waar de zussen van de zieke Lazarus wonen. Opvallend is het verschil waarmee hij Marta en Maria bejegt. Niet omdat zijn liefde verschillend zou zijn voor elk van beiden, maar omdat het juist een uiting van ware liefde is dat je met de ander omgaat op de manier die hij/zij nodig heeft. Beiden beginnen ze Jezus aan te spreken met precies dezelfde woorden

– zeg maar gerust: met hetzelfde verwijt – ‘Als u hier was geweest, Heer, zou mijn broer niet gestorven zijn.’ Maar terwijl Maria dan verder niets meer zegt doch begint te wenen, heeft Marta er behoefte aan om er nog over te praten. Ze geeft uiting aan haar geloof dat Jezus ook nu nog van God alles zal krijgen wat hij vraagt. En Jezus geeft haar de bevestiging van dat geloof: ‘Je broer zal uit de dood opstaan.’ Zo ontstaat er een gesprek tussen die twee, waarin Marta eerst het klassieke Joodse geloof in de opstanding op de laatste dag verwoordt, maar waarin Jezus haar nóg dieper wil laten groeien. Als hij haar uiteindelijk zegt: ‘Ik ben de opstanding en het leven. Wie in mij gelooft, zal leven, ook wanneer hij sterft. Geloof je dat?’ antwoordt zij: ‘Ja Heer, ik geloof dat u de Messias bent, de Zoon van God.’ Marta wordt zo gebracht van geloof in wat Jezus kan doen naar geloof in wie Jezus is.

En dan is er de ontmoeting met Maria. Zoals Jezus Marta liefdevol nabij was door met haar te praten en haar zo liet groeien in geloof, zo is hij Maria, die niets anders kan dan wenen, liefdevol nabij door er gewoon te zijn. Hij is diep ontroerd en huilt samen met haar. Samen zwijgen (wat heel wat anders is dan elk afzonderlijk zwijgen) is soms een nog diepere vorm van verbonden zijn, van nabij zijn.

Jezus heeft aan Marta al gezegd waar het hem eigenlijk om gaat: het geloof in hem die zelf de opstanding en het leven is. Om dit geloofwaardig te maken zal hij Marta, Maria en de Joden een teken geven waardoor ze er niet meer omheen kunnen dat hij van Godswege handelt, dat hij de door God gezondene is.

Jezus begeeft zich naar het graf van Lazarus en ook daar huilt hij, waardoor de Joden zeggen: ‘Wat heeft hij veel van hem gehouden.’ Ik zei u al: dit verhaal van verdriet en dood is ingebed in een liefdesverhaal. Liefde maakt ontvankelijk voor de boodschap van opstanding en leven. Liefde is zelf al levengevend. Nadat de steen is weggehaald, zal hij het teken geven. Maar eerst dankt hij zijn Vader en herhaalt waarom hij dit teken geeft: ‘opdat ze geloven dat U mij gezonden hebt’. En dan roept hij luid: ‘Lazarus, kom naar buiten.’ Lazarus kan niet passief alles aan Jezus overlaten, hij moet ook zelf meewerken aan het nieuwe leven dat hem geschonken wordt. En dat doet hij: hij komt naar buiten. Maar hij is nog aan handen en voeten gebonden, ze zijn nog in linnen gewikkeld. Om dat

nieuwe leven echt te kunnen leven, heeft hij de anderen nodig. En daarom geeft Jezus aan de omstanders de opdracht: 'Maak de doeken los en laat hem gaan.' En veel Joden kwamen tot geloof in hem. Het teken van Jezus was vruchtbaar.

Orgelspel

Vraag is nu: wat heeft dit verhaal ons te zeggen? Dit verhaal van dood en leven staat in het evangelie. Evangelie betekent letterlijk: goede boodschap, blijde boodschap. Maar het kan pas echt ook voor ons blijde boodschap zijn, wanneer het niet alleen daar en toen, maar ook hier en nu gebeurt, wanneer wij mogen beseffen dat dit goede nieuws zich ook in ons leven kan voltrekken.

Ook wij hebben in ons leven te maken met de dood van geliefden, en wie een geliefde verliest, sterft voor een deel mee. Maar ook anderszins kennen we wel, ieder op eigen wijze, het gevoel 'dood' te zijn, als we te maken krijgen met intens verdriet, pijn, lijden. Wat dit evangelie ons dan te zeggen heeft, is dat noch de lichamelijke dood, noch het gevoel 'dood' te zijn het laatste woord heeft.

De lichamelijke dood is voor wie gelooft niet het einde, maar juist het begin van nieuw leven. Ja, hier op aarde is dat sterven echt voor wie achterblijven. Er valt echt een lege plaats. Maar wie gelooft in Christus, weet dat wie sterft, zal leven, leven met God. Eeuwig leven heet dat in de Bijbel. De dood is voor wie gelooft het moment van opstanding dankzij Jezus: 'Ik ben de opstanding en het leven.'

Maar deze belofte van opstanding en leven wordt niet alleen ons deel na de dood, maar reeds nu in dit leven. Jezus heft voor wie in hem gelooft de gebrokenheid niet op, maar juist in die gebrokenheid is hij liefdevol bij ons, zoals bij Marta en Maria. En zijn manier van nabij zijn is leven gevend, doet mensen uit de dood opstaan, doet mensen anders in het leven staan. In onze ervaring van verdriet, pijn, verlies zegt Jezus: 'Ik ben de opstanding en het leven.' Ook tot ons zegt hij dan: 'Kom naar buiten.' Ook wij krijgen de oproep om die stap naar nieuw leven zelf te zetten. Maar zoals Lazarus zijn ook wij nog vaak 'ingewikkelde' mensen en hebben we anderen om ons heen nodig om bevrijd te worden van datgene waardoor we nog aan handen en voeten gebonden zijn. Anderen die ons helpen te geloven in Jezus en zijn belofte van nieuw leven, hier en nu. Met hun hulp kunnen we

dan uitgetild worden boven de gebrokenheid van ons bestaan, niet alleen omwille van de verwachting van het eeuwige leven na de dood, maar ook omdat het leven hier al eeuwigheidswaarde krijgt. En wie weet, kunnen we dan op den duur ook zelf zo leven gevend zijn voor de ander en zijn we een beetje getuigen van Jezus als Gods Zoon.

BELIJDENIS

LIED

*G. Alle leven is gegeven
door wie onze Oorsprong is.
Die ons vraagt om zo te leven
dat er hoop en toekomst is.*

V. Ik geloof in een allesomvattend Mysterie,
een bron van leven die onuitputtelijk is
en voor ons ook een bron is van troost en licht.
Ik geloof in het bijzondere kind
dat steeds opnieuw in ons geboren mag
worden.

A. Ik geloof in een wereld waarin mensen
elkaar het licht in de ogen gunnen,
wie zij ook zijn en waar zij ook wonen.
In het besef dat de aarde een broos geschenk is
dat wij moeten koesteren en beschermen.

V. Ik geloof in de goede Geest, die altijd bij ons is,
in goede dagen en in tijden van rampspoed,
die ons aanvuurt als wij op weg gaan
naar een betere wereld voor iedereen,
vol van vrede en gerechtigheid.

Ook geloof ik dat er een nieuwe wereld
opengaat,
voorbij de grens van de dood,
en dat allen terugkeren naar de ene Bron
van alle leven en van alle liefde.

*G. Alle leven is gegeven
door wie onze Oorsprong is.
Die ons vraagt om zo te leven
dat er hoop en toekomst is.*

*Zo geloven is God loven,
zo geloven is te doen –
zo geloven komt van boven,
komt vanbinnen, gaan we doen.*

ONDERBREKING

Orgelspel
Collecte
Brood en beker

Vanavond gedenken wij in liefdevolle herinnering Jos Schoenmakers (2009), rond zijn verjaardag; Kees Verhoeven (2017), rond zijn verjaardag, en Ger Stevens-Hullegie (2022), rond haar verjaardag.

LIED

*Voor mensen die naamloos
kwetsbaar en weerloos
door het leven gaan:
ontwaakt hier nieuw leven,
wordt kracht gegeven –
wij krijgen een naam.*

*Voor mensen die roepend,
tastend en zoekend
door het leven gaan:
verschijnt hier een teken,
brood om te breken –
wij kunnen bestaan.*

*Voor mensen die vragend
wachtend en wakend
door het leven gaan:
weerklinken hier woorden,
God wil ons horen –
wij worden verstaan.*

*Voor mensen die hopen
wankel gelovend
door het leven gaan:
ontwaakt hier nieuw leven,
wordt kracht gegeven –
wij worden verstaan.*

GEDACHTENIS

Hem herkennen
in het breken van het brood.
In het brood het leven zien
met een hart dat Liefde is –
aan wie wij ons door alles heen
mogen toevertrouwen –

om wie wij in geen graf berusten,
in geen dood ten ondergaan –

om wie wij allen gedenken
die ons dierbaar zijn
en die niet meer bij ons zijn
en die wij missen.

Bidden we voor de inwoners van Oekraïne,
die leven zo goed en zo kwaad als het kan.
Wees met hen, in al dat wrede oorlogsgeweld.
Dat de wanhoop hen niet overmeestert.
Dat de Geest van wijsheid en verstand de
wereldleiders moge bezielen tot stappen die tot
vrede leiden.

A. Er zij licht, vrede, rust.

KLEIN DANKLIED

*Gij hebt, o God,
dit broze bestaan gewild,
hebt boven 't nameloze
mij uitgetild.*

*Laat mij dan dankbaar leven
de volle tijd,
geborgen
in de bevende zekerheid*

*dat ik niet
uit dit smal en onvast bestand
van mijn bestaan zal vallen
dan in uw hand.*

GEBED AAN TAFEL

Gij, Vader, door alle tijden
gezien, gevierd als bron van leven,
gezocht, vermoed voorbij de dood –
van wie wij vol zijn zonder 't te weten,
aan wie wij hangen zonder 't te beseffen –

die wij noemen met dierbare namen:
Vader, Liefde, Leven, Trouw,
een Hemel van geluk waarnaar wij uitzien.

G. *Alwie eten van dit brood
het breken en delen met de ander,
zij houden de Heer in leven onder ons.
Ze zijn hem trouw tot alles is volbracht.*

Gij van wie gezegd wordt
dat U de mens met zorg hebt geboetseerd
en als een kunstenaar uw ziel in hem gelegd –
Gij die wordt geroepen als de nood het hoogst is,
het leven pijn doet
en alles wijkt in diepe nacht –

Gij hebt uw ware gezicht laten zien
in Jezus van Nazaret,
ons een broeder, U een zoon.

G. *Alwie eten van dit brood ...*

Op het laatst heeft Jezus brood
in zijn handen genomen en gezegd:
Dit ben ik en ik beloof u vast
dat ge zult eten en drinken
aan mijn tafel in Vaders huis;
mijn leven voor u.

Hij heeft de beker genomen,
overgedragen en gezegd:
Neem deze van mij over, geef hem door,
want ik zal er niet meer van drinken
voordat alle leven in God zal zijn voltooid;
mijn bloed voor u.
Hij zei ook nog:
Verlies mij en elkaar niet uit het oog.

G. *Alwie eten van dit brood ...*

Zoals hij voelde voor het leven
en vertrouwd was met de Vader,
had de dood geen vat op hem.
Daarom vieren we hem
nu we naam willen geven
aan wat wij hopen en vermoeden:
dat alle leven hangt aan God die liefde is
en niets en niemand vallen laat.

Laat ons doen wat hij heeft gedaan;
laat ons bidden zoals hij gebeden heeft.

ONZE VADER

Gezongen

*Onze Vader die in de hemel zijt:
uw naam worde geheiligd,
uw rijk kome; uw wil geschiede
op aarde zoals in de hemel.*

*Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schuld
zoals ook wij aan anderen
hun schuld vergeven.
En leid ons niet in bekoring,
maar verlos ons van het kwade.
Amen.*

V. Moge het delen van dit brood en deze beker
ons sterken in de hoop
dat er een nieuwe wereld zal komen
waarin genoeg brood is voor allen
en recht en liefde schering en inslag zijn.

COMMUNIE

ORGELSPEL

LIED

*Gij God aanwezig in de tijden,
hier en overal gezien, gevierd als bron van
leven,
Gij die met ons zijt vanaf de moederschoot,
verhoopt, vermoed voorbij het graf, voorbij de
dood –*

*Mijn God ik zoek naar U,
al wat ik ben dorst naar U,
Gij ziel van alle leven.*

*Gij God de vonk die in ons brandt
als vuur niet te blussen, als leven niet te stuiten,
Gij die uw naam in ons geschreven hebt,
uw wil, uw wet gegrift diep in ons hart .*

*Mijn God ik zoek naar U,
al wat ik ben dorst naar U,
Gij ziel van alle leven.*

GEBEDEN EN LIED

V. Gij die uit chaos en duisternis
licht gemaakt hebt en leven.
Gij die ons gemaakt hebt tot de mensen
die wij steeds meer kunnen worden.
Geef ons de levenskracht
die alleen U ons kunt geven.

G. *Laat onze woorden stijgen
voor uw gezicht als wierook.
Zie in ons het verlangen
een mens te zijn van U.
Kom, adem ons open,
kom, adem ons open,
adem ons open.*

V. Wij danken U voor mensen, hier en elders,
die gewoon doen wat zij kunnen doen
om het hoofd boven water te houden
en om anderen vooruit te helpen.

G. *Laat onze woorden stijgen ...*

V. Bidden wij voor de gebieden
in Zuid-Turkije en Noord-Syrië,
waar velen zijn omgekomen,
waar het leven van allen totaal ontwricht is.
Bidden wij voor hen, in het geloof
dat de Levende ieder van hen kent
en draagt, ook nu, juist nu.

G. *Laat onze woorden stijgen ...*

AFSLUITING

Zo dadelijk is koffie en volop gelegenheid om
elkaar te ontmoeten. Graag zien wij u al over een
week terug, met Palmpasen, aan het begin van de
Goede Week

ZEGENWENS

Gezegend zijt Gij,
die ons zo vreemd bent en zo vertrouwd,
dichter bij ons dan wij bij onszelf zijn,
open onze oren en ogen voor uw aanwezigheid.

Gedenk ons die hier bijeen zijn
onder de hoede van uw Woord.
Gedenk allen die bij ons horen,
in lief en leed.

Gij, Levende, ga met ons mee
op onze weg door het leven.

Wees onze metgezel en reisgenoot, zegen ons en
laat ons ook voor elkaar een zegen zijn,
in uw naam: Vader, Zoon en heilige Geest.

A. Amen

ORGELSPEL

VERANTWOORDING

Deze viering is samengesteld door de Liturgische
Werkgroep van Open Kerk.

Overweging: Nicole Mariën.

Lectoren: Nicole Mariën en Wim Weren.

Koor onder leiding van Marcel Zagers.

Organist: Jac Peeters.

LIEDKEUZE

- A 69 Aan wat op aarde leeft
Huub Oosterhuis / Jan Verhulst.
- A 66 Gij hart, Gij bron van leven
Peer Verhoeven / Taizé.
- A 204 Als Gij niet zijt
Peer Verhoeven / Willem Vogel.
- A 81 a Lied van de liefde
Sytze de Vries / Sir John Stainer.
- A 93 o Alle leven is gegeven
Adri Bosch / Willem Vogel.
- A 41 Voor mensen die naamloos
Henk Jongerius / Jan Raas.
- A 261 Klein Danklied
Ad den Besten / Michael Stumpel.
- A 2 Al wie eten van dit brood
Peer Verhoeven / Michael Perry.
- A 76 Onze Vader
Rimsky Korsakov.
- A 2 Gij God aanwezig in de tijden
Peer Verhoeven / Perry
- A 277 Kom, adem ons open
Sieds Prins / Tom Löwenthal.

ILLUSTRATIE: Roger Wagner, Lazarus.

© Open Kerk Helvoirt 2023

INTENTIES VOOR DE GEDACHTENIS IN DE PAASWAKE

Wij spreken in elke viering intenties uit voor
overledenen. Namen voor de Gedachtenis tijdens
de Paaswake kunt u liefst nu al doorgeven aan
Wim Weren, telefonisch (/) of via e-mail
(w.j.c.weren@gmail.com). Uiteraard kunt u ook
andere intenties doorgeven.